



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Diplomatvm Belgicorvm Libri Dvo

Le Mire, Aubert

Brvxellis, 1627

19. Sigifridus Comes castellum Luziliburgum, in pago Arduennae situm, à VVikero Abbate S. Maximini Treuerensis, titulo permutationis, anno 963. acquirit, inde dictus primus Comes Luziliburgensis seu ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-10903

eo in se recepto, Thilia seu Dilia fluius terminabant: à meridie ad Sabim vsque excurrerat: vt Petrus Diuæus tradit in libro suo ms. De Gallia Belgicæ statu sub Francorum imperio. Olim Brachbantum seu pagus Brabantensis (vnde Brabantia nostræ nomen) non versus Gallo-Brabantiam, sed à Bruxella versus Alostanum Comitatum, Einhamum, Tornacum & Condatum, opida Scaldi ad sita, potissimum extendebatur: vt ex Sigeberti Gemblacensis Chronico liquet.

PER FESTVCAM) seu terræ cespitem olim fieri solebat traditio fundi, quando is Ecclesiæ donabatur seu tradebatur. In eius memoriam etiamnum in quibusdam ecclesijs terræ cespites adseruantur, qualem me vidisse memini Traiecti ad Mosam in sacrario ecclesiæ S. Seruatij.

OTTO REX.) Designatur Otho I. Imperator, qui & Rex Lothariensium in diplomate præcedenti nuncupatur. Ex quo datur intelligi, ab Henrici Aucupis Imp. æuo (vt vulgò creditur) non desisse titulum Regis Lotharingia: etsi suos tunc Duces Lotharingia habere cœperit.

CVNO) siue Conradus Lotharingia vniuersæ Dux fuit, Othonis I. Imp. gener, qui contra Hungaros fortiter dimicans, an. 957. occubuit. In Ducatu successit ipsi Bruno Archiepiscopus Colonienfis, eiusdem Othonis I. frater. Stemmata Principum Belgij, à nobis an. 1626, Bruxellis edita, consule.

C A P V T. X I X.

Sigifridus Comes castellum Luziliburgum, in pago Arduenna situm, à VVikero Abbate S. Maximini Treuerensis, titulo permutationis, anno 963. acquirit, inde dictus primus Comes Luziliburgensis seu Luxeburgensis.

IN nomine vnigeniti Filij Dei. Notum sit omnibus populis, in Christum credentibus, tam præsentibus quàm venturis, clericis atque laicis, quòd SIGIFRIDVS Comes, de nobili genere natus, castellum quod dicitur LVZILINBURCH in proprietatem desiderans adipisci, perrexit ad D. Brunonem Archiepiscopum, fratrem videlicet

delicet Imperatoris Ottonis, qui tunc principatum totius regni post ipsum tenebat, ei que suum desiderium manifestavit.

Cuius scilicet Archiepiscopi accepto consilio, & impetrata licentia ab eo, venit ad Abbatem Wikero & ad reliquos S. Maximini monachos, in quorum pradio idem castellum fuerat positum, petens ut ei liceret cum suo allodio illud commutare. Quod Abbas libenter, una cum fratribus, consentiens, placuit atque convenit inter eos, ut res per ambarum partium oportunitatem commutarentur.

Dedit itaque prefatus Comes ad S. Maximinum de rebus sue proprietatis, legali traditione, in Comitatu Gisilberti Comitis, in pago Arduennæ, villam quæ dicitur Viulna, cum servis, censualibus, & omni ipsius villæ integritate.

Acceptit autem à predicto Abbate, consentiente monachorum congregatione, supranominatum castellum cum exitibus & redditibus, & omnibus terris, ab alveo fluminis Alluntia, usque ad illos veteres truncos, qui stant ante munitionem eiusdem castelli, secundum quod protenditur in longum & latum.

Igitur posita est hæc eadem munitio in pago *Meisingovo*, in Comitatu Godefridi Comitis, super ripam Alluntia fluminis.

Factum est itaque concambium istud ea constitutione, ut utraque persona, Abbatis videlicet & Comitis, ex eo quod accepit, habeat in perpetuum liberam & aptam potestatem tenendi, tradendi, vendendi, vel quidquid voluerit ex inde facere, absque ullius hominis contradictione.

Acta est namque hæc traditio, siue etiam mutatio, publicè in civitate Treuirensium, in monasterio memorati patroni S. Maximini, in die Palmarum, xv. Kal. Maij, adstante Abbate Wikero, simulque Hilderado eiusdem cœnobij Aduocato, & alijs quam plurimis testibus, monachis, Canonicis, atque laicis.

Signum Domini BRUNONIS Archiepiscopi, qui hoc concambium legaliter fieri iussit.

Signum Henrici Treuironum Archimandrita, qui consilio istius rei per omnia interfuit.

S. Afolfi Præpositi.

S. Rainvoldi Decani.

S. Sandradi Cellerarij.

S. Ada-

- S. Adalungi monachi.
- S. Christiani monachi.
- S. Gerberni monachi.
- S. Hirimberti monachi.
- S. Willeri monachi.
- S. Volmari monachi.
- S. Hiltradi monachi.
- S. Warneri monachi.

Item nomina laicorum.

Signum FRIDERICI Ducis Lotharingæ, cuius consensu & collaudatione opus illud peractum est.

- | | |
|-------------------|----------------|
| Signum Liuthardi. | S. Nortperti. |
| S. Sarachonis. | S. Adalberti. |
| S. Geisonis. | S. Tancredi. |
| S. Anselmi. | S. Walteri. |
| S. Harperni. | S. Ruotperti. |
| S. Thietperti. | S. Thietfridi. |

Facta est igitur huius chartæ conscriptio, anno Dominicæ incarnationis DCCCC. LXIII. Indictione VI. regni Ottonis III. & patris sui Cæsaris principatum tenentis II. 963.

NOTATIONES.

Diploma seu instrumentum istud publicum ex ms. codice Abbatæ S. Maximini Treuerensis fideliter descripsi, ut & alia non pauca huc facientia.

SIGIFRIDVS) primus Comes Luxeburgensis, cuius filius fuerit, & quem in dicto Comitatu habuerit successorem, certò non constat: quod monendum duxi, ne quis Nicolai Vignierij, Ioannis Bertelij, & similium narrationibus decipiatur.

BRVNO) Colonienfis Archiepiscopus & Archidux Lotharingæ, (ut ipsum Sigebertus Gemblacensis in Chronico nuncupat) Ottonis I. Imperatoris frater, potenter illo tempore in Lotharingia imperabat, obiitque anno 965.

S. FRIDERICI) Ducis primi Lotharingæ superioris seu Mosellana,

F

lanæ, à Brunone Archiepiscopo iam laudato constituti anno 958. vt Flodoardus in Chronico suo commemorat. Vide Stemmata nostra Principum Belgij cap. 12.

CAPVT XX.

Otho I. Imp. monasterio S. Petri in monte Blandinio, prope Gandauum, an. 966. dat immunitatis priuilegium, interueniente Adelbeide coniuge.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. OTTO diuina fauente clementia Imperator Augustus. Quoniam Regiæ vel Imperatoriæ dignitatis officium esse constat, vt monasteria vel loca Deo & Sanctis eius dicata, ob diuini cultus augmentum, nouis semper auctoritatibus roborentur, idcirco notum esse volumus omnium fidelium nostrorum, tam præsentium quàm futurorum industria, qualiter venerabilis Abbas Womarus Blandiniensis cœnobij nostram adiit Serenitatem, rogans vt more antecessorum nostrorum, Regum scilicet vel Imperatorum, rebus vel proprietatibus monasterij sui, infra regni nostri terminos constitutis, immunitatis vel defensionis nostræ brauium concederemus, hocque nostræ auctoritatis præcepto roboraremus.

Nos verò interuentu dilectæ coniugis nostræ ADELHEIDIS, fidelisque Archiepiscopi nostri Wilhelmi, ob spem diuinæ remunerationis, pro statu & incolumitate regni vel Imperij nostri, filijque nostri carissimi Regis Ottonis, piæ illius petitioni assensum tribuimus, & vt res vel possessiones præscripti Blandiniensis cœnobij, infra regni nostri terminos constitutæ, Dulciacum scilicet in pago Haynau, & Crombrugga, in pago Brabantensi, quam villam cara nostra soror Gerbergis Regina, monachis, ob remedium animæ fidelis Comitissæ suæ reddidit Arnulfi, sub perpetua immunitatis nostræ tuitione esse volumus.

Ita vt nullus noster Comes, aut Iudex, aut Vicarius aut publicus fisci exactor, vel Aduocatus, vel alius aliquis prænominatas villas ingredi audeat, ad fredas exigendas, vel paratas faciendas, vel hominibus præscripti cœnobij inibi habitantibus distractionem ingerendi, vel aliud quid potestatis exercendi, licentiam aut potestatem habeat,